

شماره هفتم و هشتم

مهر و آبان ماه

۲۵۳۵

ارمغان

سال پنجاه و هشتم

دوره - چهل و پنجم

شماره - ۸۹۷

تأسیس بهمن ماه - ۱۲۹۸ شمسی

(مؤسس : استاد سخن مرحوم وحید دستگردی)

(صاحب امتیاز و نگارنده : محمود وحیدزاده دستگردی (نسیم))

(سردبیر : محمد وحید دستگردی)

زبان فارسی را دریابید !!

این سومین مقاله ایست که تحت عنوان فوق در ارمغان در طول سی و اندی سال بحکم وظیفه دیرین که همانا حمایت و جانبداری از زبان و ادب بلند پایه فارسی است نگارش مییابد .

باشد که مورد توجه و عنایت پاکدلان روشن ضمیر و میهن دوستان خیراندیش واقع گردیده بیش از این سهل انگاری و بی اعتنائی نسبت بزبان اجدادی که میراثی بس گرانمایه و همواره مایه افتخار و سربلندی ایران و ایرانی بوده روا ندارند .

امپراطوری کهنسال ایران در طول تاریخ پر عظمت خویش چه قبل از

اسلام و چه در دوران اسلامی بسبب وسعت فوق العاده کشور و همسایگی با دیگر امپراطوریهای جهان از طرفی و طوایف و اقوام بدوی از طرف دیگر همواره مورد حملات و تهاجمات همسایگان مهاجم واقع گردیده و از بخت بد هر گاه فرمانروائی نیرومند زمام امور را در کف نداشته لاجرم عواقب وخیمی پیاورده است.

حملات اعراب و مغولان و تیموریان در دوران اسلامی از جمله تهاجمات سهمناک ویرانگری بوده که بر پیکر ایران وارد گردیده و در مدتی متجاوز از هفت قرن سر زمین پهناور ایران همواره میدان ناخت و تراز و قتل و انهدام بوده است.

در طول این مدت میلیونها نفر از ساکنان این سرزمین جان خود را از دست داده و هزارها شهر و قصبه به تل خاک تبدیل و صدها عالم و دانشمند با فجیعترین وضعی در زیر خاک مدفون گردیدند.

مدارس و مکاتب و کتابخانهها به ویرانهای مبدل گردید و حتی چهار پایان و جانوران از نتایج شوم این ویرانیها و کشتارهای وحشیانه جان سالم بدر نبردند.

در همین روزگاران وحشتناک کشورها و مللی را میشناسیم که در حدود وسعت و توانائی خویش دچار چنین سرنوشت های شومی گردیده میدان ناخت و تاز غارتگران بیدادگر واقع گردیدند اما پس از چندی خصوصیات ملی خویش را که اهم آنها زبان و تاریخ و آداب و رسوم نژادی و قومی میباشد فراموش کرده در میان قوم فاتح مستهلك و محو گردیدند.

اگر جامعه ایرانی قرنهای در برابر آنها شداوند و مصائب بنیانکن صبر و شکیبائی بخرج داده و ملیت و موجودیت خویش را با همه رنجها و دشواریهای

اگرچه تا آنجا که نوشته و گفته اند و خود نیز برای العین مشاهده نموده ایم
حس تقلید و تظاهر از رفتار و کردار دیگران از روزگاران پیشین در ما مردم
ایران شدید بوده چنانکه این علاقه مندی به تقلید را در دوران حکومت یونانیان
از مردم آندیار و در عصر اسلامی از اعراب و ترکان و در قرن اخیر از مردم
مغرب زمین به ثبوت رسانده ایم.

اینک زبان پرارج فارسی مواجه با هرج و مرج و بی اعتنائی زاید الوصفی
گردیده بطوریکه دانسته یا ندانسته تیشه بریشه آن زده میشود و نه مطبوعات و نه
حتی کتبی که از طرف مراکز ادبی و علمی و فرهنگی چاپ و منتشر میگردند نویسنده گانش
غالباً از روی عدم دانش و بینش و یا سهل انگاری و عدم توجه با اصول و قواعد
درست نویسی که مایه فصاحت و جزالت زبان است و تمام ملل جهان حتی
طوائف و اقوام بدوی خود را موظف به مراعات آن در زبانهای خویش
میدانند بی اعتنا و لا قیدی باشند.

با استعمال الفاظ و کلمات بیگانه نفاخر میکنند و از نامگذاری دکاکین
و مراکز فروش و انجمنها و خیابانها و حتی نام خانوادگی فروگذار نمیکنند
و موجبات سرشکستگی خود و هم میهنان را از روی جهالت فراهم ساخته قلوب
دوستانان سخن و ادب فروغمند فارسی و وطن پرستان گرامی را جریحه دار میسازند:
اگرچه زبان و ادبیات فارسی را با آن آثار پربها و گرانقدر چنان پایه
و مایه محکم و پا برجائی است که از «باد و باران نیابد گزند» و تا ایران و
ایرانی پایدار است سخن و ادب پر مایه آن نیز پایدار و پای بسر جا خواهد
ماند ولی وظیفه هر ایرانی اندیشمند و میهن دوست ایجاب میکند که در حفظ
و حراست این گوهر گرانبها از جان و دل بکوشد و آنرا از گزند روزگار
مصون و محفوظ نگاه بدارد. (وحید زاده - نسیم)